

ΕΤΟΣ 74ον

23 Αυγούστου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (3821)

Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Κατά την σημερινή λειτουργική Σύναξη αποδίδεται, δηλαδή ολοκληρώνεται ο έορτασμός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Ἡ Ἐκκλησία, ἀπό τῶν ἀποστολικῶν ἤδη χρόνων, τιμᾷ ἀξιοχρέως τὴν Παναγία Θεοτόκο, ὃχι μόνον γιὰ τίς ἀρετές πού τὴν κοσμοῦσαν, ὅπως τὴν ἀνυπέρβλητη ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσή Της πρὸς τὸν Θεό, τὴν ταπεινοφροσύνη, τὴν ὑπακοή, τὴν ἐμπιστοσύνη στίς θεῖες ἐπαγγελίες, ἀλλὰ κυρίως γιὰ τὸ ὅτι ἀξιώθηκε νὰ γίνη ἡ μόνη Θεοτόκος. Αὐτὴ πού ἔτεκε, ἐγέννησε, τὸν Θεόν-Λόγον, τὸν Υἱό τοῦ ζῶντος Θεοῦ, μέ τὴν ἐπενέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἱεροὶ ὕμνογράφοι καὶ θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας χαρακτηρίζουν τὴν Παναγία ὡς Πύλη τῆς Ζωῆς. Μέσῳ Αὐτῆς ὁ Σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Χριστός, κατῆλθε σέ τοῦτο τὸν κόσμον τῆς ὀδύνης, τῶν δακρύων, τοῦ πόνου, τῶν ἀδικιῶν, τῶν πολέμων γιὰ νὰ τὸν ἀγιάσει, νὰ τὸν μεταμορφώσει, νὰ τὸν ἐξευγενίσαι, καλῶντας μέ ἐλευθερία τοὺς πάντες κοντά Του. Καὶ μέσῳ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, ἡ Ὅποία εἶναι εἰκόνα καὶ σύμβολο τῆς Ἐκκλησίας, ἀνέρχεται ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸν Θεό καὶ Πατέρα, τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πρὸς τὸ Φῶς τῆς Τρισηλίου Θεότητος.

Γι' αὐτό ἡ Παναγία εἶναι ἡ Πύλη τῆς Ζωῆς, ἡ κλίμαξ πού μᾶς ὁδηγεῖ στὸν Οὐρανό, ἡ Χώρα τοῦ Ἀχωρήτου, ἡ Μήτηρ τῆς Ζωῆς. Οἱ πιστοὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ χορεία τῶν Ἀποστόλων, πού ἦσαν «προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίας τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ» (Πράξ. 1,14), εἶχαν στὸ κέντρο τῆς συνάξεώς τους τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Ἡ συνέργεια τῆς Παναγίας στὸ μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἐγίνε ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Θεοτόκος θεωρεῖται ὡς τὸ πολυτιμότερο δῶρο τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸ σπουδαιότερο δῶρο τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς τὸν Θεό.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28)

«Μαρία δέ τήν αγαθήν μερίδα ἐξελέξατο»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά. Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Αποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν αγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

“Ἐνα εἶναι χρῆσιμο καὶ ἀναγκαῖο

Ἡ περικοπὴ πού ἀναγινώσκεται σήμερα στὴν θεία Λειτουργία πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας, προέρχεται ἀπὸ τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον. Ὁ Εὐαγγελιστὴς διηγεῖται τὴν πορεία τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὴν συνάντησιν πού εἶχε σὲ κάποια κωμόπολιν μετὰ τὴν Μάρθα καὶ τὴν Μαρία. Οἱ γυναῖκες αὐτές, κατὰ σάρκα ἀδελφές, εἶχαν διαφορετικὸ χαρακτῆρα. Ἡ Μάρθα, περισσότερο ἐξωστρεφής καὶ δραστήρια, ἀσχολεῖτο ὑπὲρ τὸ δέον μετὰ τὴν φιλοξενία τοῦ Κυρίου, ἐνῶ ἡ Μαρία καθόταν κοντὰ στὰ πόδια Του καὶ ἄκουγε ἀπερίσπαστη τὴν διδασκαλία Του. Κάποια στιγμή ἡ Μάρθα ἐκφράζει τὸ παράπονόν της γιατί ἡ ἀδελφὴ της τὴν ἄφησε μόνη στὸ ἔργο τῆς φιλοξενίας καί, τότε, λαμβάνει τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν ἀπὸ τὸν Χριστό: «μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δέ ἐστι χρεία», ἀσχολεῖσαι καὶ ἀνησυχεῖς γιὰ πολλὰ πράγματα, ἀλλὰ ἓνα μόνο χρειάζεται. Ἡ Μαρία ἐπέλεξε τὴν καλὴ μερίδα, πού ποτὲ δέν θά τῆς ἀφαιρεθεῖ. Αὐτὴ ἡ ὠφέλιμη μερίδα, εἶναι ὁ διακαὴς πόθος κάθε ἀληθινὰ πιστοῦ νὰ βρίσκεται πάντοτε κοντὰ στὸν Κύριον· νὰ τρέφεται, νὰ ζωογονεῖται, νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν παρουσία Του, ἀπὸ τὸν λόγο Του, ἀπὸ τὰ μυστήρια τῆς Βασιλείας Του. Καὶ ἡ διακονία χρειάζεται· καὶ ἡ φιλοξενία εἶναι ἀπαραίτητη· ὅμως, δέν πρέπει νὰ ἀποβαίνει σὲ βάρος τῆς προσπάθειας νὰ εἴμαστε παντοῦ καὶ πάντοτε μαζί μετὰ τὸν Χριστό. Ὁ Χριστὸς πρέπει νὰ εἶναι τὸ κέντρο τῆς ζωῆς μας, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης πού θά

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ὁ Ἰησοῦς μπῆκε σέ ἓνα χωριό, καί μιά γυναίκα ὀνόματι Μάρθα τόν ὑποδέχθηκε στό σπίτι της. Αὐτή εἶχε μία ἀδελφή, πού τήν ἔλεγε Μαρία, ἡ ὁποία κάθισε κοντά στά πόδια τοῦ Ἰησοῦ καί ἄκουσε τή διδασκαλία του. Ἀντίθετα, ἡ Μάρθα ἦταν πολύ ἀπασχολημένη μέ δουλειές γιά νά τούς περιποιηθεῖ. Πλησίασε καί τοῦ εἶπε: Κύριε, δέν σέ μέλει πού ἡ ἀδελφή μου μέ ἄφησε μόνη νά σέ ὑπηρετῶ; Πές της λοιπόν νά μέ βοηθήσει. Ἀποκρίθηκε ὁ Ἰησοῦς καί τῆς εἶπε: Μάρθα, Μάρθα, ἀσχολεῖσαι καί ἀνησυχεῖς γιά πολλά πράγματα, ἀλλά ἓνα μόνο χρειάζεται. Ἡ Μαρία ἐπέλεξε τήν καλή μερίδα, ἡ ὁποία δέν θά τῆς ἀφαιρεθεῖ. Καί καθῶς ἔλεγε ὁ Ἰησοῦς αὐτά, κάποια γυναίκα ἀπό τό πλῆθος φώναξε δυνατά καί τοῦ εἶπε: Μακαρία ἡ κοιλιά πού σέ βάστασε καί οἱ μαστοί πού δήλασες. Αὐτός εἶπε: Περισσότερο μακάριοι εἶναι ὅσοι ἀκοῦνε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί τόν τηροῦν.

(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

φωτίζει κάθε πτυχή τοῦ βίου, τῶν σκέψεων, τῶν ἔργων μας. Τό Εὐαγγέλιό Του πρέπει νά γίνεται τό ὕψιστο κριτήριο τῆς ἀνθρώπινης συνειδήσεως.

Ἡ Παναγία πρότυπο πνευματικῆς ζωῆς

Ὁ Κύριος, στό τέλος τῆς περικοπῆς, μακαρίζει ὅλους ὅσοι ἀκοῦν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί τόν φυλάσσουν. Ἡ Θεοτόκος, ἡ ὁποία Τόν γέννησε καί Τόν θήλασε εἶναι ἡ ὄντως Παμμακάριστος, γιατί ἡ δύναμη, ἡ ἐνέργεια τοῦ θείου λόγου συνεῖχε ὅλη τήν ὑπαρξή Της καί ἐναρμόνιζε πρὸς αὐτόν ὅλο τόν βίο Της. Ὁ ἄνθρωπος πού ἀκούει τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ καί τόν θεωρεῖ ὡς τήν κατευθυντήριο δύναμη τῆς ζωῆς του, μοιάζει κατὰ τό δυνατόν, μέ τήν Θεοτόκο καί τοὺς Ἁγίους.

Αὐτό εἶναι τό ὕψιστο χάρισμα καί ἡ δωρεά τοῦ Θεοῦ σέ κάθε πιστό, καθότι μέσα στά ἐσωτερικά σκοτάδια, τήν γενική ἀναστάτωση, τήν ἀνασφάλεια καί τόν φόβο ὁ πιστός μπορεῖ νά λέει μαζί μέ τόν προφήτη Δαυίδ: «Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου καί φῶς ταῖς τρίβοις μου» (Ψαλμ. 118,105). Φῶς στήν ζωή μου εἶναι ὁ νόμος σου, Κύριε. Φῶς πού φωτίζει τήν πορεία τῆς υπάρξεώς μου. Εἶθε μέ τίς εὐχές τῆς Παναγίας Θεοτόκου, αὐτό τό Φῶς τοῦ θείου λόγου νά ἀκτινοβολεῖ στήν ζωή κάθε ἀνθρώπου, ὥστε νά δοξάζεται ὁ Θεός, ὁ Ὅποιος μᾶς ἐξάγει «ἐκ σκότους καί σκιᾶς θανάτου» (Ψαλμ. 106,14) καί γεμίζει τήν συνειδήσή μας μέ τό φῶς τῆς θεότητός Του.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

23 Αὐγούστου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης).
Λούπου μάρτυρος (δ΄ αἰ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων († 202).
Ἦχος: γ΄ – Ἑωθινόν: Α΄ – Ἀπόστ.: Φίλιπ. β΄ 5-11 – Εὐαγ.: Λουκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Αὐγούστου, ΙΓ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ιστ΄ 13-24 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κα΄ 33-42.

JEAN - CLAUDE LARCHET

Η ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Μετάφραση: Θεοφάνης Δρακόπουλος
(Α΄ ἔκδ., σῆμα 15x22 ἑκατ., σελ. 408)

Μία μελέτη ἐκπονηθεῖσα ἀπὸ τὸν πατρολόγο J.-C. Larchet γιὰ τὴν περὶ θανάτου διδασκαλία στὴν Ὁρθόδοξη παράδοση. Τὸ ἔργο παρουσιάζει τὴ θεολογικὴ θεώρηση τῆς φύσης τοῦ θανάτου καὶ τὴν ὀρθόδοξη ἀναίρεση τῆς ρωμαιοκαθολικῆς διδασκαλίας περὶ καθαρτηρίου πυρός, τίς σχέσεις μεταξὺ ζώντων καὶ κεκοιμημένων καὶ τὴν ἀνάγκη τῶν παρακλησεων καὶ τῶν προσευχῶν ὑπὲρ τεθνεώτων, τὴ διδασκαλία περὶ τελικῆς κρίσεως, ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν καὶ αἰώνιας ζωῆς.

ΙΩΣΗΦ ΡΟΗΛΙΔΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ: ΠΥΡΟΒΑΤΩΝΤΑΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΔΙΑΚΕΚΑΥΜΕΝΕΣ ΖΩΝΕΣ (40+1 KEIMENA ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ, ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ, ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΕΩΝ, ΝΑΟΔΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΥ) (Α΄ ἔκδ., σῆμα 17X24 ἑκατ., σελ. 376)

Θεολογία καὶ ἀρχιτεκτονική: δύο περιοχές πυρίκαυστες, δύο ζῶνες διακεκαυμένες, ὅπου ἀπαιτεῖται ἡ τέχνη τῆς πυροβασίας γιὰ νὰ μπορέσει κανεὶς νὰ ἀνταπεξέλθει στὶς ἀπαιτήσεις τους, ἂν πρόκειται νὰ τίς ὑπηρετήσῃ συνειδητά. Γιὰ τοὺς πολλοὺς τὰ δύο αὐτὰ πεδία φαίνονται νὰ εἶναι παντελῶς στεγανά τὸ ἓνα πρὸς τὸ ἄλλο. Ὑποτίθεται ὅτι τὸ πρῶτο ἀσχολεῖται μὲ ιδέες πραγμάτων πέρα ἀπὸ τὸν κόσμον μας, ἐκεῖ ὅπου ἡ κοινὴ λογικὴ δὲν ἰσχύει καὶ ἡ ὀρθολογικὴ σκέψη πρέπει νὰ μείνῃ κατὰ μέρος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr